

ντουντούνια καὶ ἔνα ζευγάρι σκολαρίκια πολίτικα μὲ τὶς κόκκινες πέτρες μὲ μαρ- / γαριτάριν τρίκουκκα καὶ δύο δακτυλίδια τὸ ἔνα μὲ τὴν κόκκινη πέτρα καὶ τὸ ἄλλο χωρὶς πέτρα / τὰ δποῖα τὰ εἶχε ἀμάχιν ὁ ἄνδρας τῆς διὰ χρέος ἐδικόν του καὶ νὰ εἶναι κρατημένος / νὰ τῆς τὰ ξαμαχέψην ἐπειδὴ καὶ εἶναι χρέος ἐδικόν του ἥγου διὰ ἔξε ρεάλια καὶ βγάνοντάς / τα νὰ δώνου τὸ ἔνα δακτυλίδι ποῦναι χωρὶς πέτρα εἰς τὸν ἄγιο Νικόλαον στὴ Μπόρτα τοῦ Για / λοῦ καὶ τὸ ἄλλο δακτυλίδιν καὶ ἡ κολ- λατίνα νὰ εἶναι τοῦ ἀντρός της καὶ τὰ σκολαρίκια καὶ κεῖνα ἐδικάν του / καὶ τὸ κομπο- γαῖτανο νὰ εἶναι τῆς ἀδελφῆς της. 'Ακόμα λέγειν πῶς ἔχειν τρεῖς ποδιές καινού- / ριες καὶ δύο πουκάμισαν καὶ δύο σπαλέτα / ἀκόμη / ἄλλο ἔνα / βαριά καὶ τρεῖς μπόλιες καὶ τέσσερις τραβέρισες καὶ / ἔνα μποῦστον πράσινο βελοῦδον κ'ἔνα στο- μαχικόν μὲ μπαφιλένα μπλεκτὰ τὰ δποῖα τὰ / ἀφήνει καὶ αὐτὰ τῆς ἀδελφῆς της. 'Ακόμη λέγειν πῶς ἔχειν καὶ μιὰ μεντζάνα καὶ νὰ εἶναι καὶ αὐτὴν / τοῦ ἀντρός της. 'Ακόμα καὶ τὸ τιλάρι ποὺ ἔχειν καὶ αὐτὸν τοῦ ἀντρός της. 'Ακόμη καὶ τὴν κουρ- τούναν της τὴν / μαυροκέντητην καὶ αὐτὴν τοῦ ἀντρός της. "Ετι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχειν πα / ρανγγείλει τὶ ἔτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰ μὴ ἡ παροῦσαν της διαθήκη θέλει εἶσταιν ἴσχυρὰ βεβαία καὶ ἀ / γάλαστην καὶ τὰ ἔξης παρακαλεῖ καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους.

/ — Γιάκουμο Σουμμαρίπας μαρτυρῶ σᾶνωθε ++

/ — Γιώργη Σουμμαρίπας μάρτυρα στὰ ἄνωθε :—

/ — Γεώργης Μαντάκης μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος —

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

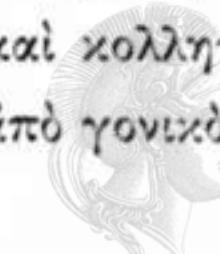
441

Προτίμηση

φ. 244^r

Φ 250

/ [+ Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ὁκτωβρίου 29/ εἰς τὸ σπίτιν κἀ / μοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρῶν ὁ πανοσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις παπᾶ κύρῳ / Παρθένιος Φριέλος καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρῳ Δημή- τριος Νικουλαράκης λέγοντας τὰ / αὐτὰ μέρην πῶς ὁ ἄνωθεν παπᾶ κύρῳ Παρθένιος ἐγόρασεν ἔνα κομμάτιν ἀμπέ / λιν εἰς τὸ μέρος τῆς Κοξακῆς ἀπὸ τὸν μαστρὸ Δη- μήτρη / Αναπλιώτην διὰ ρεάλια δέ / κα τὸ δποῖο ἀμπέλι εἶναι ἔνα καὶ κολληταρα- νικὸν εἰς τοῦ ἄνωθεν κύρῳ Δημητρίου / ἄντζιν λέγειν πῶς ἥτονε καὶ ἀπὸ γονικὸν τοῦ

αύτοῦ κύριο Δημητρίου. Τώρα τὴν σήμερον / ἐπειδὴν καὶ νὰ εἶναι προτιμητέος τῆς κολληταροσύνης θέλει ὁ εἰρημένος ἄνωθεν / κύριο Παρθένιος μὲ καλὴν του γνώμην καὶ μὲ ἴδιαν του βουλὴν καὶ δίνει τον καὶ πουλεῖ τον / τοῦ ἄνων λεγομένου κύριο Δημητρίου ὡς καθὼς τὸ ἐπῆρε διὰ ρεάλια δέκα ἥτοιν 10/ παραδίδοντάς του τον ἀπὸ τὴν σήμερον μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ τὶς ἔλιες / ὅπού τοῦ ἀνγγίζου καὶ μὲ τῆς ληνὸς τὰ δικαιώματα καὶ μὲ ὅ,τιν ἄλλον τοῦ ἀγγίζειν νὰ τὸ κά / μη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμαν δικόν του καὶ ἀγορά του πουλήσειν χαρίσειν πουρκοτά / ξειν ἢ ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἔξῆς τὰ ὅποια δέκα ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ αὐτοῦ ἀ / μπελιοῦ τὰ ἐμέτρησεν ὁ αὐτὸς ἀγοραστὴς ἐδῶ πρεζέντε καὶ ἔλαβέν τα εἰς τὰς / χεῖρας του ὁ ἄνωθεν πουλητὴς καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος σατισφά / δος ὡς ἔνα νάσπρον καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπού νὰ ἥθελε εύρεθην τινὰς / νὰ δώσῃ πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα διμπλιγά / ρεται καὶ ὑπόσχεται ὁ λεγόμενος πουλητὴς νὰ μαντινέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς / πᾶσαν ἐνάντιον καὶ τὰ ἔξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν / καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια πέντε ἥτοιν 5/ ὁ ἀλληλογήσας καὶ ἀθε / τήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἢ παρών νὰ ἔγην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπον. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω / γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέν [τοι] καὶ ἀνεπαμένοι παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους / μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος πουλητὴς ὑπὸ χει / ρός του εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἔξῆς. — —

/ — Παρθένιος Φριέλος στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθε —

/ — Στέφανος ἱερεὺς Μελισσουργὸς μαρτυρῶν ὡς ἄνωθε :—

/ — Μανίλης Μετρηνὸς μάρτυρας —

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

442

*Μαρτυρία*φ. 244^v

/ Φ 250

'Εβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 21/ ἐνεφανίστη[σαν εἰς τὴν] / μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου οἱ ὑποκάτωθεν γεγραμμένοι ἀπὸ ἔνστα[σιν τοῦ] / Μάρκου φυσικοῦ ποτὲ Δημητρίου Μπάφου ἵνα δώσουν τὴν μαρτυρίαν τος καθὼς ζεύρει [....] / σαν εἰς τος ἀπάνων εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅπού εἶχεν νὰ κάμην ὁ αὐτὸς Μάρκος μὲτὰν[ἀδελ] / φόν του τὸν

